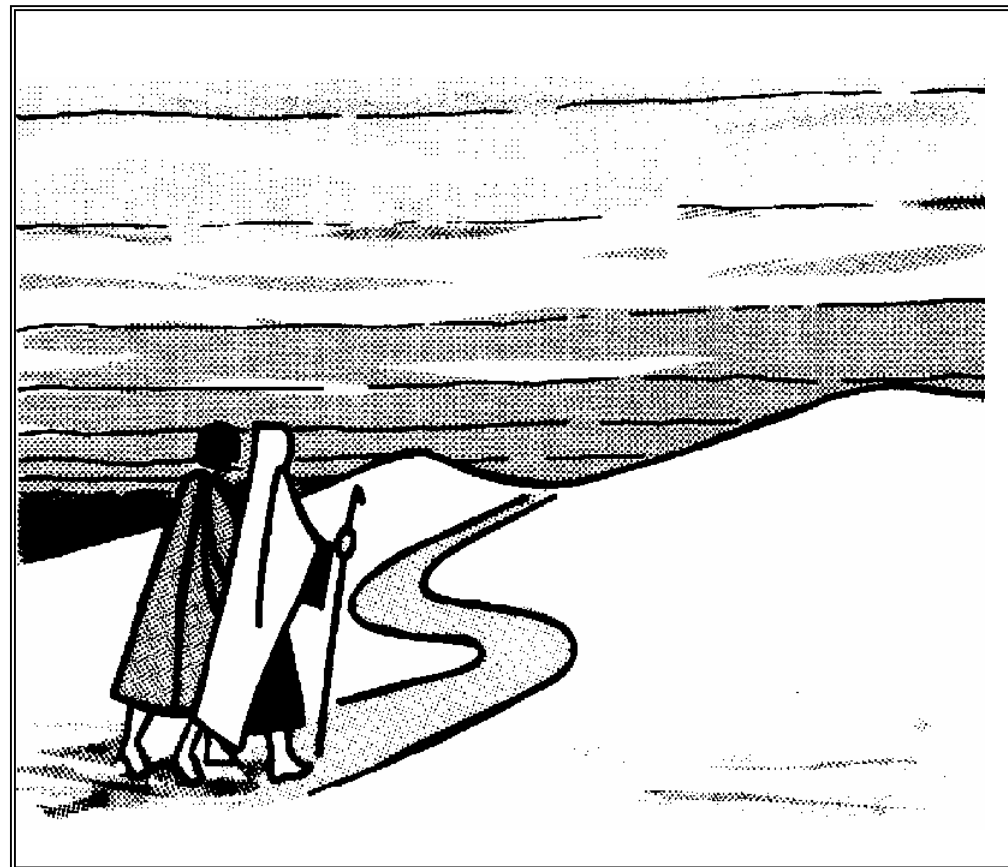

číslo 2

ročník: 1
červen '97

SPOLEČNOU CESTOU

*občasný zpravodaj olešnické
a prosetínské farnosti*

--- slovo na úvod -----

Mojí drazí a milí,

stojíme nyní před prázdninami, před dovolenými, a proto Vás všechny s pěknými pozdravy odporučím Srdci Ježíše Krista a naší nebeské Matce. Přeji Vám všem, abyste načerpali nové síly pro Vaš další život podle vůle Boží.

Na svůj život se dívám jako na obraz, od kterého každým okamžikem už víc a víc odstupuji. Pociťuji stále větší nutnost usebrání na blížící se přechod na druhý břeh.

A pokud se dívám na ty kolem sebe, kteří s enormní obětavostí bojují o záchranu světa a jeho dědictví, jímž je i starobylý kostel sv.Markéty v Prosetíně, tož s radostným dojetím potvrzuji Vaší skutečně velikou pomoc, Vaší přízeň a hlavně Vaší osobní příkladnou pozornost, neboť veliký počet lidí se podílí na těchto opravách.

Opravy kostelů za těch uplynulých 49 let svého kněžského života jsem dělal s radostí, že se něco koná pro věc Boží, a že tolik dobrých a obětavých lidí se dovede s nadšenou láskou obětovat. V Olešnici byla mimo tolika duchovních radostí zřízena zpovědní místnost, skutečně důstojná, praktická a dobře zařízená.

V Prosetíně pak po zhodnocení stavu dřevěných konstrukcí farního kostela z hlediska napadení biotickými škůdci a výskytu přirozených vad byla navržena sanační opatření a po vyschnutí tesařského materiálu bylo započato s přípravnými pracemi: stavba lešení, postavení výtahu, doprava materiálu na půdu, nátěr impregnací, demontáž celé vadné vazby, čištění zdí pro uložení pozednic. Tesařská montáž krovů, laťování, nátěr věžičky. Přivezení bobrovky, transport krytiny na půdu, instalace hromosvodu, uvolnění římsy a očištění omítky. S uznáním vyjadřujeme upřímně Pán Bůh zaplat' všem, kteří jste se na této práci podíleli.

Do opravy kostela jsme se pustili s důvěrou v pomoc Boží a pochopení okolí. Kdybychom čekali až budeme mít dost vlastních sil asi bychom nikdy nezačali. Od začátku dubna je každý týden v kostele sv.Markéty obětována mše sv. za Boží odměnu pro všechny obětavce, sponzory a dobrodince, kteří se podílejí na opravě kostela, za Boží požehnání pro jejich rodiny.

-- z historie farnosti -----

V měsíci květnu si naše farnost připomněla výročí 200. let od narození jednoho ze svých kněží - P.Jana Pleskače.

Narodil se 15. května 1797 v Třebíči. Gymnázium a bohosloví vystudoval v Brně. Po vysvěcení působil jako kaplan v Želetavě a Netíně, dále pak ve Lhotě u Bystřice. Po smrti olešnického faráře Václava Krennera v roce 1834 se stává farářem v Olešnici na Morave. Působil zde skoro čtyřicet let až do své smrti, jako pravý otec svého lidu. Jeho heslem bylo: "Jsi-li nepřítelem myšlenky, nemusíš být nepřítelem člověka, který tuto myšlenku zastává". Proto neměl nepřátel. Jeho činnost na poli náboženském i národním byla velká. Z jeho podnětu bylo v Olešnici založeno několik spolků, v nichž byli členové vychováni k lásce k našemu národu. V krátké době se Olešnice dostala do popředí hnutí za probuzení našeho národa a byla dávana za vzor obcím i městům. Jedním z těchto spolků byl i divadelní spolek. Právě tomuto spolku se P.Pleskač věnoval

nejraději. Byl člověkem, který dovedl herce udržet v nadšené práci. V roce 1878 byla od školního výboru odkoupena stará škola na masných krámech a byla upravena pro divadelní účely - tím bylo založeno druhé nejstarší kamenné divadlo na Moravě.

Za svoje velké zásluhy byl P.Pleskač jmenován biskupským radou a čestným občanem Olešnice. Ve stáří trpěl chronickým zánětem očních

spojivek, takže nemohl ani číst.

Zemřel v Olešnici 26. července 1873 oplakáván všemi, kteří ho znali. Pochován je na olešnickém hřbitově.

"Mezi ovečkami svými dřímá dobrý kmet, vodíval je půlsta let, Pane pastvinami Tvými; Probud' jej zas, mocný Pane, oslaven, ať s nimi vstane"
(nápís na náhrobku P.Jana Pleskače)

--- Příběh -----

Chudý sedlák se jednou pozdě večer vracel z trhu a uvědomil si, že nemá modlitební knížku. Zrovna uprostřed lesa mu upadlo kolo od povozu, a tak musel nechat další cestu až na ráno. Pomyšlení, že by se tento den už neměl vůbec pomodlit, ho velmi rozrušilo.

Jeho modlitba tedy zněla takto: "Stala se mi taková nepříjemnost, Pane. Zapomněl jsem ráno doma modlitební knížku a mám bohužel tak špatnou paměť, že bez ní neodříkám jedinou modlitbičku. Udělám to tedy tak, pětkrát za sebou a velmi pomalu odříkám abecedu a ty, jenž všechny modlitby znáš si můžeš ta písmenka sestavit v modlitby, které si já prostě nepamatuji".

A Pán svým andělům řekl: "Ze všech modliteb, které jsem dnes slyšel, byla tato bez pochyby nejlepší, neboť ji vyslovilo srdce úpřimné a ryzí!"

Kdo daroval svůj život Bohu, daroval sobě i mnoha jiným nebe. A to je přece životní náplň kněze. Jsme Vám spolu s otcem Petrem velice vděční za Vaší duchovní, za brigádnickou i finanční pomoc, abychom mohli tento náš úkol dobře splnit. Děkujeme Bohu, že nám dává sílu, abychom lidi vedli k víře, k lásce k Bohu a k Církvi. Kéž je nám nebeská Matka Pomocnicí a Průvodkyní. Společně Vám vyprošujeme milost, abyste se stále více proměňovali v Její děti, které dovedou vždy odpovědět svým pochopením, obětavostí a pevnou vírou.

Váš P.Josef

VÝSLEDKY ZE SČÍTÁNÍ PROVEDENÉHO

V NEDĚLI 20. 4 1997

OLEŠNICE:

Děti předškolního věku (0 - 6 let) : 28 dětí

Děti školního věku (7-15 let): 72 dětí

Mládež (16 - 25 let): chlapci: 26 osob

děvčata: 31 osob

Dospělí (26 - 40 let): muži: 29 osob

ženy: 33 osob

(41 - 60 let): muži: 64 osob

ženy: 81 osob

(61 - 75 let): muži:	32 osob
ženy:	80 osob
<hr/>	
(nad 76 let): muži:	18 osob
ženy	26 osob
<hr/>	
Celkem přítomno na mších sv.:	520 osob

Průměrný věk: 43,9 roků
 Výdělečně činní: ano - 182 = 35%
 Nedělní sbírka celkem: 3676,00 Kč.

ne - 338 = 65%

PROSETÍN:

Dětí předškolního věku (0 - 6 let) :	2 děti
Dětí školního věku (7-15 let):	15 dětí
Mládež (16 - 25 let): chlapci:	3 osob
děvčata:	8 osob
<hr/>	
Dospělí (26 - 40 let): muži:	9 osob
ženy:	7 osob
<hr/>	
(41 - 60 let): muži:	9 osob
ženy:	16 osob
<hr/>	
(61 - 75 let): muži:	7 osob
ženy:	10 osob
<hr/>	
(nad 76 let): ženy:	3 osoby
<hr/>	
Celkem přítomno na mších sv.:	89 osob

Průměrný věk: 40,3 roků
 Výdělečně činní: ano - 32 = 36%
 Nedělní sbírka celkem: 643,00 Kč

ne - 57 = 64%

Poděkování Vám všem za spolupráci při tomto sčítání, které je vhodné nejenom pro naši farnost, ale také pro naše diecéze, aby biskupové věděli, za jak velkou část lidu hovoří, když mají před sebou nelehká jednání o budoucnosti vztahu církve a státu.

--- Zájezd -----

Na začátku měsíce května (8. - 10.'97) podnikla mládež naší farnosti již tradiční zájezd za krásami naší vlasti. Letos to bylo Valašsko. Přípravy se

letos výjimečně začaly provádět v dostatečném předstihu, ale jeden problém se přesto objevil - nedostatek lidí. Tento byl nejvíce zapříčiněn výskytem nových jedinců popřípadě očekáváním příchodu dalších v řadách našich mladých rodin. Takže "skalních" jelo letos poměrně málo, ale to už je život. Přestože se nás onoho čtvrtečního rána dostavilo pouze asi pětadvacet a to za drobného deště, dobrou náladu jsme neztráceli a připomenuli jsme si heslo, že není důležitá kvantita, ale kvalita. Navíc si každý mohl vybrat hned několik sedadel k sezení. Řidičem byl jako každoročně skvělý pan Bartoněk - nikdo jiný by to s námi asi nebyl schopen vydržet. Naložili jsme tedy zavazadla i sebe a vyrazili jsme do Rožnova pod Radhoštěm. Po cestě jsme ještě nabrali v Rozseči čtyři kusy a v Prostějově jeden kus - další účastníci zájezdu. V Rožnově na nás čekal poslední účastník - náš průvodce Radim. Byli jsme tedy kompleť. Teď už jsme popojeli do sousední Dolní Bečvy, kde jsme se ubytovali na místní faře.

A nastal první bod našeho programu - túra po Radhošti. Autobusem jsme se dopravili pod Radhošť, na který jsme vyjeli sedačkovou lanovkou. Nahoře začalo poněkud pršet a jak se později ukázalo, nebyla to pouze drobná přeháňka. Dále jsme tedy pokračovali po svých. Sochu Radegasta jsme neviděli - je v rekonstrukci. Do kaple sv. Cyrila a Metoděje jsme se také nedostali, poněvadž byla zavřená. Na věž vysílače jsme se už vůbec nepokoušeli dostat - už v uctivé vzdálenosti jsou rozmístěny tabulky zakazující vstup. Za slabého deště jsme pokračovali zpět. Cesta byla celkem nenáročná - stále z kopce. Do Bečvy jsme dorazili poměrně promočení. Převlékli jsme se a mokré věci jsme dali sušit. A to už byl nejvyšší čas jít na večerní mši. Byli jsme příjemně překvapeni hojnou účastí na bohoslužbě. Věkové zastoupení bylo také rozmanité. Po mši následovala společná adorace. Zbytek večera se už odehrával na faře - večeře, hra městečko Palermo, stínové divadlo, příprava na spánek a nakonec příjemné usnutí.

V pátek po snídani za námi přijel otec Michael Martínek, který v současné době působí v saleziánském středisku ve Fryštáku. S ním jsme po zbytek dopoledne besedovali o víře, o Bohu a o postavení a úloze křesťana v současné společnosti. V poledne jsme nasedli do autobusu a odjeli jsme do Nošovic, kde jsme uskutečnili exkurzi do pivovaru Radegast. Seznámili jsme se s technologií výroby, prošli jsme celou výrobní linku, nechyběla ani drobná degustace. Potom jsme odjeli na hrad Hukvaldy, který jsme si podrobně prohlédli a přitom jsme dostali velmi fundovaný a vyčerpávající výklad o historii hradu. To bylo z pátečního programu vše, takže jsme se opět přesunuli zpět do Bečvy. Před večeří jsme si zahráli hru, která občas připomínala volejball. Dále to bylo stejné jako předešlý den - večeře, městečko Palermo, stínové divadlo a spánek. Poslední den, v sobotu, jsme se po snídani sbalili, uvedli faru do původního stavu (pokud to šlo), rozloučili se a odjeli do Rožnova, kde na nás čekala rozsáhlá prohlídka valašského skanzenu. Odpoledne jsme se přesunuli do ZOO v Lešné, kde jsme rovněž navštívili zdejší zámek. Potom jsme odjeli do lázeňského města Luhačovice. Po cestě jsme se zastavili v kostele v Tiché, který byl postaven na přelomu šedesátých a sedmdesátých let tohoto století. Neopomenuli jsme navštívit otce Norberta, spolužáka otce Petra, který působí ve Vizovicích. V Luhačovicích jsme se za krásného podvečera prošli po kolonádě, někteří odvážlivci se napili z místních pramenů a nezbývalo než se vrátit domů. Do Olešnice jsme v pořádku dorazili v pozdních večerních hodinách. Byli jsme utahaní, ale šťastní a spokojení. Bohu díky za to, jak to vše proběhlo. Tento zájezd byl nejen odpočinkem, ale i posilou a povzbuzením pro nás pro všechny. Navíc to prohloubilo přátelství mezi námi a potvrdilo skutečnost, že pokud něco svěříme do rukou Božích, pak se není čeho obávat. Proto ještě jednou - Bohu díky.

Vláďa Kintr

--- Z myšlenek nedávno zemřelé Matky Terezy ----

- Láska začíná doma, přímo v naší rodině. Nemůžeme milovat druhé mimo rodinu, pokud nemilujeme své rodiče, bratry a sestry. Proto říkám, že musíme mít velmi čisté srdce, abychom byli schopni vidět Boha. Budeme-li všichni vidět Boha v sobě navzájem, budeme schopni milovat, jak on miluje nás všechny. To je naplnění zákona o vzájemné lásce. To je vše, co nás Ježíš přišel naučit: totiž, že nás Bůh miluje a že chce, abychom se navzájem milovali, jako on miluje nás.

- Před několika týdny jsem dostala dopis od děvčete z Ameriky. Dívka se připravovala k prvnímu sv. přijímání. Řekla rodičům: "Nedělejte si starosti s mými šaty k prvnímu sv. přijímání. Půjdu ve školní uniformě. A nechystejte také žádný večírek. Dejte mi, prosím, místo toho peníze, chci je poslat Matce Tereze". Podívejte se, jak už ta malá dívenka, sedmi-osmiletá, dokázala milovat.

- Nikdy nezapomenu na zkušenost, kterou jsem udělala při návštěvě jednoho domova, v němž pečovali o staré lidi. Byli to rodiče dětí, kteří je sem umístili a zapomněli na ně. Viděla jsem, že ti lidé mají všechno, co potřebují. Byli obklopeni krásnými věcmi, ale všichni se dívali ke dveřím. Ani u jednoho jsem neviděla na tváři úsměv. Obrátila jsem se na sestru s otázkou: "Čím to je, že se všichni tito lidé dívají stále ke dveřím, a že se neusmívají, ačkoliv jim nic nechybí? Jsem zvyklá vidět úsměv na tvářích našich chudých, dokonce i s úsměvem umírají." Odpověděla: "Tak je to téměř stále. Čekají a doufají, že je přijde syn nebo dcera navštívit."

Trpí, protože na ně zapomněli. Zde je třeba lásky. Tento druh chudoby vstupuje i do našich vlastních domovů. I tam může být nedostatek lásky. Možná, že máme ve vlastní rodině někoho, kdo se cítí opuštěný, kdo je nemocný, kdo má starosti - to vše mu ztěžuje život. Máme na ně čas? Jsme ochotni je vyslechnout?

--- Ze života farnosti -----

Co proběhlo:

- Pouť do Hr. Králové a do Prahy u příležitosti návštěvy sv.Otce.
- Zájezd mládeže do Beskyd
- Hasičská pouť na Hostýn.
- Poutní mše sv. a požehnání ve " Lhotě u Olešnice
- Společné dětské odpoledne
- 1.sv. přijímání dětí.

Co nás (dá-li Bůh) čeká:

- Orelská pouť na Vítochov - 5.7.1997
- Poutní návštěva litoměřické diecéze - 6.7.1997
- Prázdninová "Chaloupka" dětí naší farnosti v Rudíkově
- Prázdninové soustředění dětského pěveckého sboru v Bobrové
- Výprava mládeže do švýcarských Alp spojena s pobytem v cisterciáckém klášteře.
- Svatovavřínecká pouť - 10.8.1997

Přejeme Vám všem, ať o prázdninách načerpáte nových sil nejen na těle, ale také na duchu.

Přejeme Vám všem hodně nových zážitků, a také šťastný návrat z Vašich cest do svých domovů!!!

Zdraví Vás Vaší kněží

Otec Josef

Otec Petr

Společnou cestou - občasný zpravodaj

vydává Řím.- kat. farnost v Olešnici, nám.Míru 86, 679 74 Olešnice, tel. 0501/463117

a Řím.- kat. farnost v Prosetíně, 592 64 Prosetín, tel. 0501/463333

